

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/39525 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 19 maart 2008 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 maart 2008, verzonden op 27 maart 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 12 juni 2008 heeft de vreemdeling een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

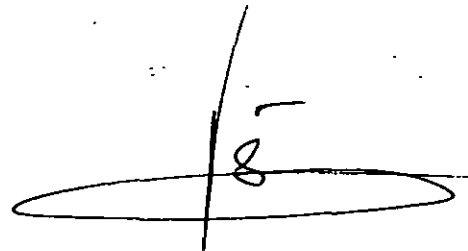
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2008

218-565.

Verzonden: 9 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/39525

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 19 maart 2008

inzake

geboren op
van Somalische nationaliteit,
verblijvende te Nijmegen,
eiser,
gemachtigde mr. P.A. Blaas,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde M. van Erikhoven.

Procesverloop

Bij besluit van 15 oktober 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 8 februari 2008, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 15 oktober 2007 in rechte stand kan houden.

2. Ter onderbouwing van zijn aanvraag en beroep heeft eiser - kort samengevat - het volgende aangevoerd.

Een paar jaar na de val van Siad Barre hebben mensen van de Murusadestam grond van eiser – behorend tot een zwakke stam – in beslag genomen en daarop huizen gebouwd. Eiser denkt dat het in 1995 was. In juni 2006, toen de Islamitische rechtbanken aan de macht waren, heeft eisers zoon de zaak aanhangig gemaakt bij de rechtbank (eiser was ziek). De rechtbank oordeelde dat de onbebouwde grond binnen twee maanden aan de

AWB 07/39525

2

oorspronkelijke eigenaar moest worden teruggegeven. Tien dagen na het vonnis werd de zoon van eiser vermoord door gemaskerde mannen. Eiser vermoedt dat ze van de Murusadestam waren. De vrouw en kinderen van zijn zoon en zijn eigen vrouw en kinderen zijn na die moord gevlucht. Eiser bleef achter om het huis te verkopen, dan zou hij ook weggaan. Van een goed bevriende buurvrouw, die lid was van de Murusadestam, heeft eiser gehoord dat men ook van plan was hem te vermoorden. Zij heeft dat gehoord toen ze aanwezig was in het huis waarin een bijeenkomst is gehouden waarin men tot dat besluit is gekomen. Op een avond in oktober 2006, toen eiser in de moskee was, is zijn huis in brand gestoken en afgebrand. Volgens eiser was dit ook een poging om hem te vermoorden, omdat men dacht dat hij in het huis aanwezig was. Daarna verbleef eiser bij de moskee, maar daar heeft men hem weggehaald omdat men bang was dat hij daar vermoord zou worden. Men heeft hem toen ondergebracht bij stamgenoten. Met door zijn stamgenoten ingezameld geld is eiser naar Nederland gekomen. Eiser is het contact met zijn familie verloren.

3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000.

4. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden bezien.

5. Eiser heeft in de eerste plaats geen documenten overgelegd die voor zijn aanvraag van belang zijn en waarmee hij zijn identiteit, nationaliteit en reisroute zouden kunnen aantonen. Verweerder heeft het ontbreken van reisdocumenten aan eiser tegen geworpen, nu hij deze in Nederland, na controle door de douane, heeft afgestaan aan zijn reisbegeleider, zodat hij de bescherming van de Nederlandse autoriteiten had kunnen invoeren. Voorts heeft verweerder het niet aannemelijk geacht dat eiser geen enkel indicatief bewijs van de reis heeft kunnen overleggen, noch in staat is geweest om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Verweerder meent dat in redelijkheid mag worden verondersteld dat eisers vliegreis van , via Dubai, naar Nederland met documenten te staven zou zijn. Tot slot heeft verweerder het niet aannemelijk geacht dat eiser bijvoorbeeld niet wist met welke luchtvaartmaatschappij hij naar Nederland is gekomen en welk stoelnummer hij had. Dat eiser volgens hem dit soort informatie niet behoefde te weten gelet op zijn ongeletterdheid en hoge leeftijd, doet daar volgens verweerder niet aan af, nu eiser ook overigens niets over zijn vliegreis heeft kunnen vertellen wat hij via zintuiglijke waarneming had waargenomen. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat eiser geen omstandigheden heeft aangevoerd in verband waarmee het niet overleggen

AWB 07/39525

3

van documenten hem niet zou kunnen worden toegerekend. Onder deze omstandigheden dient volgens vaste jurisprudentie van het relaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

6. Volgens verweerder is het relaas van eiser ongeloofwaardig en gaat er om die reden geen positieve overtuigingskracht vanuit. Ten eerste heeft eiser geen documenten overgelegd ter staving van zijn asielaas. Verder heeft verweerder overwogen dat twijfel is ontstaan over de herkomst van eiser op grond van een aantal vage beschrijvingen van de wijk in waar eiser stelt vanaf zijn geboorte in tot aan zijn vertrek (in november 2006) te hebben gewoond. Daarnaast heeft eiser een foute benaming van een straat gegeven en weet hij niet dat er in een kleine brug is en dat er in de directe leefomgeving waar eiser woonde een aantal flatgebouwen staan. Tevens heeft eiser onjuiste informatie verstrekt over zijn clanafkomst omdat de door eiser opgegeven stamlijn niet te herleiden is tot de maar tot de . Teneinde deze twijfel weg te nemen heeft verweerder een taalanalyse laten uitvoeren door het Bureau Land en Taal. Omdat uit het Rapport Taalanalyse van 16 mei 2007 blijkt dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië, maar wel tot de spraakgemeenschap binnen Noord-Somalië, acht verweerder het ongeloofwaardig dat eiser afkomstig is uit Zuid-Somalië (Mogadishu) en daar zijn hele leven heeft gewoond, zoals eiser heeft verklaard.

7. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat verweerder met het voorgaande - in onderlinge samenhang bezien - voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om het asielaas van eiser ongeloofwaardig te achten.

8. In beroep heeft de gemachtigde van eiser aangevoerd dat verweerder onredelijk korte termijnen hanteert voor het indienen van een contra-expertise en dat in het geval van eiser ten onrechte geen uitstel is verleend voor het indienen van een contra-expertise. Ter zitting van de rechtbank is nog een beroep gedaan op artikel 4 van de Definitierichtlijn en het gelijkheidsbeginsel. Voor wat betreft het beroep op het gelijkheidsbeginsel heeft eiser ter zitting verwezen naar een brief van verweerder van 3 januari 2008 in een andere zaak waarin melding wordt gemaakt van een nieuwe richtlijn en uitstel wordt verleend voor het indienen van een zienswijze. Niet valt in te zien waarom deze richtlijn niet op het verzoek om uitstel van eiser is toegepast.

9. Verweerder heeft zich voor wat betreft het beroep op de Definitierichtlijn en het gelijkheidsbeginsel op het standpunt gesteld dat, nu het beroep hierop eerst ter zitting van de rechtbank is gedaan, dit te laat is. Voorts heeft verweerder gesteld dat het beroep op de brief van 3 januari nergens toe kan leiden omdat daarin enkel staat vermeld dat uitstel wordt verleend voor het indienen van een zienswijze en hieruit niet valt af te leiden dat het om een zelfde geval gaat; wellicht is in die zaak de contra-expertise wel op tijd aangekondigd dan wel opgestart. De rechtbank volgt verweerder hierin en zal het beroep op de Definitierichtlijn en het gelijkheidsbeginsel buiten beschouwing laten.

10. Voor wat betreft de stellingen dat verweerder onredelijk korte termijnen hanteert en ten onrechte geen uitstel heeft verleend, is de rechtbank met verweerder van oordeel dat eiser daarin niet kan worden gevolgd. Bij brief van 5 maart 2007 heeft verweerder de gemachtigde van eiser bericht omtrent de taalanalyse en de mogelijkheid een contra-expertise te laten uitvoeren. In deze brief is aangegeven dat eiser binnen vier weken na ontvangst van de kopie-opname het resultaat van een eventuele contra-expertise aan verweerder kenbaar dient te maken. Voorts is aangegeven dat uitstel voor het laten uitvoeren van een contra-expertise slechts zal worden verleend wanneer binnen twee weken na verzending van het voornemen

AWB 07/39525

4

kan worden aangetoond dat een contra-expertise zal worden uitgevoerd, maar dat hiervoor meer dan de te verlenen tijd nodig is. Vervolgens is op 6 september 2007, naast het voornemen, aan de gemachtigde van eiser een kopie van het Rapport Taalanalyse en een CD met de opname van het gehoor taalanalyse toegestuurd. Eiser is daarbij in de gelegenheid gesteld binnen vier weken na dagtekening zijn zienswijze op het voornemen schriftelijk naar voren te brengen. In zijn zienswijze van 11 september 2007 heeft de gemachtigde van eiser (slechts) aangegeven dat hij voornemens is de Taalstudio te verzoeken een contra-expertise uit te voeren en heeft hij in verband daarmee verweerder verzocht te wachten met nadere besluitvorming. Verweerder heeft bij brief van dezelfde datum, verzonden op 18 september 2007, aan de gemachtigde van eiser meegedeeld dat er geen aanleiding was voor het verlenen van uitstel, nu er geen verklaring van het vertaalbureau (lees: de Taalstudio) was overgelegd. Eiser heeft bij brief van 11 oktober 2007 opnieuw verzocht om uitstel, onder overlegging van een brief van de Taalstudio van 19 september 2007, waaruit blijkt dat eiser een contra-expertise heeft aangevraagd. Nog afgezien van het feit dat deze brief buiten de gestelde termijn is overgelegd, blijkt hieruit niet dat een contra-expertise daadwerkelijk zou worden uitgevoerd, laat staan op welke datum een contra-expertise kon worden verwacht. Verweerder kon hieraan derhalve voorbij gaan en heeft niet gehandeld in strijd met de zorgvuldigheid door bij beschikking van 15 oktober 2007 een beslissing te nemen.

11. Hetgeen overigens is aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

12. Gezien het voorgaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

13. Voor zover namens eiser is gesteld dat hij op grond van zijn gezondheidsklachten vreest voor een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), nu moet worden aangenomen dat behandeling van zijn klachten in het land van herkomst onmogelijk is en het uitblijven daarvan tot een medische noodsituatie zal leiden, overweegt de rechtbank als volgt. Eiser heeft het bestaan van de gestelde gezondheidsklachten onderbouwd met medische verklaringen van een internist-nefroloog van 4 september 2007 en zijn AZC-huisarts van 15 oktober 2007. Nog afgezien van het feit dat niet is gebleken waarom eiser zijn gezondheidsklachten niet eerder heeft kunnen aanvoeren en genoemde verklaringen niet eerder heeft overgelegd, blijkt naar het oordeel van de rechtbank uit bedoelde verklaringen niet dat eiser lijdt aan een levensbedreigende ongeneeslijke ziekte in een vergevorderd stadium. Aldus wordt niet voldaan aan de in de jurisprudentie ontwikkelde St-Kittscriteria, zodat eiser niet in aanmerking komt voor verblijf op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder b, van de Vw 2000.

14. Voor zover namens eiser is gesteld dat zijn gezondheidsklachten en de te verwachten problemen daarmee bij terugkeer zouden moeten leiden tot verblijfsaanvaarding op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, is de rechtbank van oordeel dat deze grief alleen al daarom niet kan slagen omdat de gezondheidsklachten van eiser geen verband houden met de gestelde redenen van vertrek uit zijn land. Eiser heeft immers aan zijn relaas ten grondslag gelegd dat hij zijn land heeft verlaten omdat hij vreesde te worden gedood door leden van de Murusadestam.

15. Dat niet is betwist dat eiser uit Noord-Somalie afkomstig is, neemt niet weg dat verweerder eiser in redelijkheid een verblijfsvergunning op grond van het categoriaal

AWB 07/39525

5

beschermingsbeleid heeft kunnen onthouden, omdat verweerder op basis van de uitkomst van de taalanalyse heeft kunnen aannemen dat eiser omtrent zijn herkomst niet de waarheid heeft verteld, zodat het niet mogelijk was na te gaan of het eiser voor toelating op grond van het eerder genoemde beleid in aanmerking kwam.

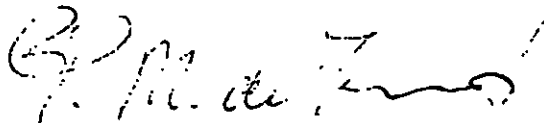
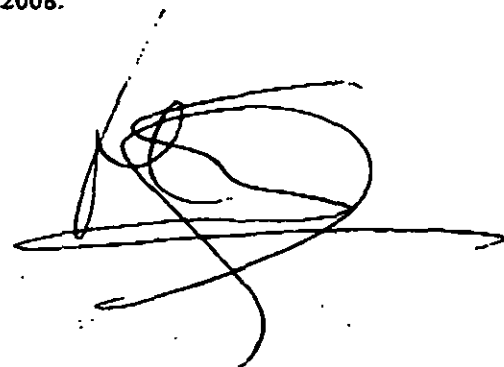
16. Het beroep is derhalve ongegrond.

17. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter in tegenwoordigheid van mr. P.M. de Kruif als griffier en in het openbaar uitgesproken op 19 maart 2008.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te s-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **27 MAART 2008**

Blaas & Van de Grint

advocaten en procureurs

PER POST EN TELEFAX 070-3651380

Raad van State
t.a.v. afdeling bestuursrechtpraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 APR 2008	
ZAAKNR.	Zaak 02826
AAN:	VJ
BEHANDELD DD:	PAR:

Koninginnenlaan 11
5211 WD 's-Hertogenbosch

Postbus 1358
5200 BK 's-Hertogenbosch

Telefoon: 073-6122392
Telefax: 073-6145540

E-mail: info@blaasvandegrint.nl

Derdenrekening:
ING bank 67.18.51.651
Inv Stg. Heer Derdenrekening
Blaas & Van de Grint Advocaten

's-Hertogenbosch, 18-04-2008

inzake: / Staatssecretaris van Justitie
onze ref.: 00002754
uw ref.: hoger beroep vreemdelingenzaken

Geeft eerbiedig te kennen:

1

De heer verder te noemen appellant, geboren op van de Somalische nationaliteit, in deze zaak gekozen woonplaats kiezende te 5211 WD 's-Hertogenbosch aan de Koninginnenlaan 11 ten kantore van advocaat mr P.A. Blaas, die ten deze door appellant als gemachtigde wordt gesteld en die hierbij verklaart door appellant tot het indienen van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn en als zodanig dit hoger beroepschrift zal ondertekenen.

Verweerder in deze is de Staatssecretaris van Justitie, namens deze, de IND, verder te noemen verweerder, dossiernummer 0612.22.0186.

2

Appellant heeft kennisgenomen van bijgevoegde uitspraak (*) van 19 maart 2008, verzonden op 27 maart 2008 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, verder te noemen rechtbank, waarbij het namens appellant ingediende beroep asiel ongegrond is verklaard. Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen. Hij verzoekt u de uitspraak alsmede het bestreden besluit te vernietigen. Hiertoe is het navolgende van belang.

3

Grief I

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat verweerder geen nader uitstel heeft hoeven verlenen in verband met de door appellant aangevraagde contra-expertise bij de Taalstudio. De rechtbank heeft ten onrechte gesteld dat het door verweerder in dit kader gehanteerde uitstelbeleid als redelijk kan worden aangemerkt. De rechtbank heeft

Blaas & Van de Grint

advocaten en procureurs

verder miskend dat het door appellant in dit kader gedane beroep op een nieuwe richtlijn buiten het geschil dient te blijven vanwege strijd met de goede procesorde. De rechtbank heeft tenslotte de behandeling van het beroep ten onrechte niet aangehouden totdat de contra-expertise overgelegd kon worden.

Toelichting:

De overweging van de rechtbank dat verweerder terecht geen nader uitstel heeft verleend omdat uit de brief van 19 september 2007 van de Taalstudio niet blijkt dat de contra-expertise zou worden uitgevoerd, berust op een onjuiste lezing van deze brief. De Taalstudio vermeldt immers in deze brief dat zij het verzoek tot contra-expertise in behandeling heeft genomen, dat het plan van aanpak rond 9 november 2007 gereed zal zijn en dat het gehele traject van de contra-expertise 6 maanden in beslag zal nemen. Aldus staat vast dat appellant concreet heeft aangegeven dat een contra-expertise is aangevraagd en wanneer deze contra-expertise gereed zal zijn.

In dit onderhavige geval klemt het niet willen verlenen van nader uitstel des te meer nu vaststaat dat het resultaat van de namens verweerder aangevraagde taalanalyse dateert van 16 mei 2007. Verweerder vervolgens vier maanden heeft gewacht met het toezenden van dit resultaat en appellant twee dagen na het toezenden van dit resultaat c.q. het voornemen van 7 september 2007 een contra-expertise heeft aangevraagd. Onder deze omstandigheden heeft de rechtbank in onvoldoende mate onderkend dat nader uitstel aan appellant verleend had moeten voor het in het geding brengen van de contra-expertise.

De rechtbank heeft om dezelfde redenen ten onrechte de behandeling van het beroep niet aangehouden te meer daar appellant hiertoe een gemotiveerd verzoek heeft gedaan onder verwijzing naar een brief van de Taalstudio waarin expliciet is gesteld dat de contra-expertise op 10 juli 2008 gereed zal zijn.

De rechtbank heeft verder ten onrechte het beroep van appellant op een nieuwe richtlijn van verweerder inzake het verlenen van nader uitstel in verband met het aanvragen van een contra-expertise buiten beschouwing gelaten. De stelling van de rechtbank dat deze beroepsgrond tardief naar voren is gebracht is onjuist. Hiertoe is eerstens van belang dat dit standpunt van appellant niet anders kan worden beschouwd dan een nadere onderbouwing van het reeds eerder ingenomen standpunt dat ten onrechte aan hem geen nader uitstel is verleend voor het in het geding brengen van de contra-expertise. Voor zover aangenomen zou moeten worden dat de rechtbank heeft bedoeld te overwegen dat eiser zijn nadere onderbouwing in deze eerder naar voren had moeten brengen is ook deze redenatie onjuist. Hiertoe is van belang dat een beroep op een nieuwe richtlijn niets anders is dan een beroep op (eigen) beleid van verweerder op grond waarvan reeds om deze reden er geen strijd is met de goede procesorde nu het immers gaat om een richtlijn die verweerder zelf hanteert c.q. tot beleid heeft verheven en gelijke gevallen gelijk behandeld moeten worden. Derhalve valt niet in te zien op welke wijze verweerder door deze nadere informatie ter terechtzitting in haar belangen geschaad zou zijn. Kennelijk is de rechtbank van mening dat van appellant verwacht kan worden op de hoogte te blijven van alle andere individuele asielprocedures en indien van toepassing

Blaas & Van de Grint

advocaten en procureurs

onmiddellijk de in verband met zijn procedure van belang zijnde aspecten van die andere asielprocedures in zijn procedure onmiddellijk naar voren te brengen hetgeen feitelijk onmogelijk is te meer nu verweerder deze nieuwe richtlijn niet openbaar heeft gemaakt op grond waarvan appellatant zich in alle redelijkheid ook niet eerder eigen kon maken van de inhoud van deze richtlijn.

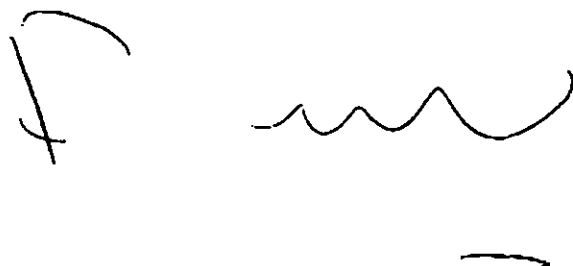
4

REDENEN WAAROM:

Appellatant u eerbiedig verzoekt het ingestelde hoger beroep gegrond te verklaren en de aangevallen uitspraak alsmede het bestreden besluit te vernietigen, kosten rechtens,

18 april 2008

gemachtigde

Handwritten signature consisting of a stylized 'F' followed by a wavy line, and a horizontal line below it.